

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زير سرپرستی سيف الملوک صاحب
 صدیقی ریاست سوات
 لیکونکے اور مرتب کوئے فیضان سوات

Govt. Higher Secondary School
 Acc No. 15
 Date
 KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحب خیل خیل جدبانشکار کرے
لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور پہ حد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نمبر شمار
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	۴۶
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	۷۸
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۴	۸۳
۵	امیر حیدر ضابطہ	۳۳	۱۵	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	۱۶	۹۶
۷	عبد المالك ضابطہ	۴۷	۱۷	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	۱۸	۱۰۴
۹	احمد خاصا نشتر	۵۸	۱۹	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق ضابطہ	۶۳	۲۰	۱۲۰

فہرست نامہ

نوم د شاعر و دہنہ

نظم

نمبر شمار

۱ تمہید کتاب

۲ سیف الملوک ضابطہ

۳ فضل الرحمٰن فیضاً

۴ حبیب الرحمن حبیباً

۵ امیر حیدر ضابطہ

۶ ایاز صاحب کراچی

۷ عبد المالك ضابطہ

۸ شیر محمد خاصا مینو

۹ احمد خاصا نشتر

۱۰ مولو ضیاء الحق ضابطہ

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یوپہ ک ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په موندن فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کین نیران دے
 موم په ژوند کین نه کړه **صدقی** د خپل وصاله
 یوزه یوازے نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح
طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 نن بارة د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندا نه پوے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانسته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نرو وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوند تدریس کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله په دے عهد د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی
 مشہور پہ تواریخ کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نخبیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ خان پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اود کرا تقرریر

سَلِیْمِ پہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

یوٹو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاری پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

تیرے زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوری بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نردی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاون دَدَہ ربا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدُو شَرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

يُوزَةُ يُوَا زِي نَه يِمِه پِه دے باندِ خُوشَالِه

رَا زَةُ كَلِه رَا زَةُ چِه دِ خَبَرِ كِرْمِه دَحَالِه

دَانِه چِه بِيَا حَمَانِه تِه كَلِه كُو صِبَالِه

نِن بَارَكَةُ دِ سِهْرِ سَتْرِكِي دِهِي حَمُونِبِ پِلُورِ

يُونَاوِي دَ مَكِينِ دَا خَلِه شَوِه حَمُونِبِ پِه كُورِ

كَلُونِه دَا عِشْرَتِ دَ ذَرِيَه پِه بَاغِ كِنِي شُو سَمُورِ

دَا سَوَاتِ پِه كَلِسْتَانِ كِنِي بَلْبَلَانِ كِي شُو پِه شُورِ

خُوشَالِه خُوشَالِي دَه نِن دَه سِرِي دَخِيَالِه

يُوزَةُ يُوَا حِي نَه يِمِه پِه دے باندِ خُوشَالِه

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږد رقاص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سره خاص شوم
 میدان د تصور ته وړدنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې وړپکې لکه غواص شوم
 خارج مکره لعلونه چه ټول ډک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواړم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستورے د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سر و هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پسے مدام راجی وصال
 نن جونہ د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری دنگه غرانگه سر بهر کړی د سوشالہ
 د ازه یوازے نه مہ په د باندر خوشحالہ

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سبی د جادو نه درته ډک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو ځی په زخم د زریه کښې د دسماله

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره تلووم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې گر زید مہ زه هر خواته
 یو زری عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

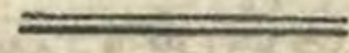
د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د ا همونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و تر

لاس د دلا سے د دے پسر هر یو انسان و تر

نشته دے سلطانہ د عیان نه خبر بیان و تر

هر نتیجه د حدیث د خیر الناسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

خاص د هر پورخ دارو دے داسی مسیحا ئے ته

چو ته مره ورنه ئے خو هر چانه پخلائے ته

همم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره بے قیاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست او وطن آباد شه بنه

علم د ازده کړه و رته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بنه

د ادست و اتو ته حکم اوس خلاصه افلاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

تا د قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت و اړه

تا د ترقی په عروج چوت کړه ریاست و اړه

حکم د کلتانه قول خوشحاله رعیت و اړه

ستا مهر بانی د یو بله نه لپا سه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

جشن د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

دیره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستورے د اقبال د تل رو سنا نه په فلک وی ستا

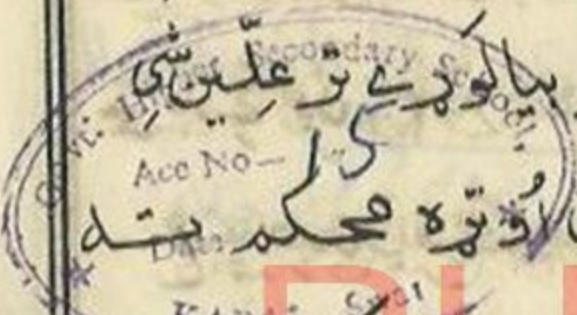
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 نہ در زندا بادے حکومت دستا مدام وی تل
 سو کہ رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ بہ تر این شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارنا عہ بہ د بیا کو پری تر علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي
 تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

الرحمن صاحب
سوات

طرح

يوزة يوازے نه يم په د باند خوشحال
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله
 يوزة يوازے نه يم په د باند خوشحال
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د د سمبر
 ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر
 داز ياته خوشحالي د پر رسي د بل کاله
 يوزة يوازے نه يم په د باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ ن د ہر یو مسلمان
 ہر ہائے کبی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کازن حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی
 دنیا کبی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یوسری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پری خوشحالی نه په هر حای کنی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیا په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کنی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یوکری خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کنی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کنی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 پیشونہ دی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 ٹوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنیٰ اعلیٰ کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتری په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصاف بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہر م چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیاتو بہ د د خناسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

مقصود لہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دے

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورح له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالکیرئی د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمان په خیال کبی دے
 د الار د نجا هر مسلمان له ے و سوا سده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 په سوات کبی مساوات د معتبر او د غیر یاد
 حق رسی ے کی پی که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت دے
 نه غواری هیشکه چه بدل دد آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطہ

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاو

یوزہ یوازے نہ یمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربیہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لوی د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کبی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کبی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزے

تله دا فقیره د فکر پورته دوسو اسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

له دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

له دا فقیره باد لغره هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چې ته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکله په اخباراتو کبی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کبی لیک جهاز یابے ته

نکه مهربانه په عاجزو غر با بے ته

تیزه رسائی د عقل ستا چر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کبی ده

قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کبی ده

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نه کری
 بل طرف ته کوچ به هیکر امیر حیدر نه کری
 دام عریضه به دسهره د التماسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۴

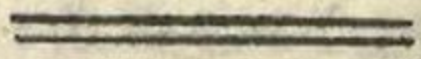
دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 لال نشی پتیدله که به ایروزی بر زمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا یقین پکار ده
 یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکه کردار ده

عالم به نا جا تزه چه بدل کوی کنه هکار ده
 رشتیا به خنکه پت شی یوسر که نکتة چین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دنیا چه پتوی دا پتول کنا که عظیم ده
 سوات والی ته خیل استاد د خو کره تعلیم ده
 ماوند د انصاف منصف مزاج عقل سلیم ده
 هم دایه نور قوم و نوله امام د جور آمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره
 شهرت به شجاعت کنی د آغسته نام بنکاره
 پیا کنی کوتب به کوتب باند چه شی اسلام بنکاره
 بیدار شی هغه قوم چه باشله نیک حسین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانزی لوته گلستان وی
 په چا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په چا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کین چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په باره د سهر کین کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آرا دی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شو دہ کہ ا لہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر پہ گد سدا و تد بیر و لاہ پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غنیک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پد کے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تد بیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

بنا دی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ حائیری

فردوس د پینتنو د غور پید پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنا دی د گور لے نہ ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنا دی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د د ہسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابدالی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحالیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سہ دروکنی ستاغیری

(یا ز کراچی)

ہاغلے عبدالمالک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قاملہ گورے لارے صافے
 رظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا
 نشته منزری هغه بیرو و تیر ليواله
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 زه وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

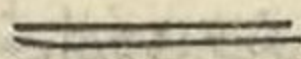
طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکنی او کوه قلع قمع

ارده بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 یق د حده زیات شه غوتو او سپرد لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسری او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د کل په طمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

افغان د باغ لاره، مهر با نه شنه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

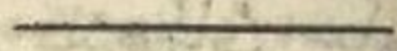

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کئی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہر دہ
 رنزا د قمبودہ ہر چائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہر شوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 اصدائے حمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہر شوک دی؟ واید
 بل پرخہ ضہیر او مظلومادی کوم حائی؟ خا یہ
 کئی پکوت او گوٹہ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان او چت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے م یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نورہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نورہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د ا حقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کبن اول
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل
اقبال دے جہا زیب دے منظم او مدلل
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنابنا علی شہیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باک نہکتے چین شی
لال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
جمال دے قاہریا بے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کبن دے سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ فوقوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در وہ او در حق مینج کین در یرنہ غوندر حجاب دے
 اوچت شی در حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 پہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پہ غارہ در مینوش کین کہ د اطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 ہک چہ چا حلال کورک نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورک چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيْرَ السَّوَا

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کنی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پھر ستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ دے ذات پے فخریہ بیاموند

گرمی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

د اگر شہ پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کنی د خالق پے د نشتر وی د عادات

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

نہ نیمہ شپہ کنی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پے نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ عروس لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نه خونبیا ریا کار شی
 های دریا کار به په آخر کبی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کبی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لورے خاوند حکمران جو نبر د سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہم آمین شی

احمد جا نشتر سکند علیگرامہ سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہر تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 ہر شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 با جو پے پھرائی جو نبر د پارہ مدر سے کرے
 ہر خولہ دہر سپری د علمو نو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جد له
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاری خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کرے پخیل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 کرے له خیل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه دعاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خیل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیگرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت در بے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیاکن دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوئی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د در ب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجاہد نے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ کبریٰ

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۰ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۱۱ دادرسی دہر مظلوم ہے تہ سایہ دہر شمس

۱۲ تہ سورہ رحمت ہے تہ رعب دہر بشہر

۱۳ د نپل تو ا پشت و پناہ ہے کشتیا ہے بے مثالہ

۱۴ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

۱۵ دراصل تہ د خدای ہے پرستار دیر پہ غلو

۱۶ ستانیک محل دہر مومن پہر زہ جو رشوے مومن

۱۷ دہر مفسد د زہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱۸ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام دے مثالہ

۱۹ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۰ آمان د د زوال کبری رب د عدل دامیران

۲۱ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۲۲ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۲۳ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

دامن فرشته ده که رحمت در رب غفار

د اسوات دار الامان که به رشتیا سزای غم

د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت

هم خوب او هم خوراک بی دے د قوم به محبت

عاشق د اجهان زیبا د معشوقه خیل رعیتا

د راصل مجاهدی، رد بدعت، شو سحر

د عام و خاور ته جاری د هر فمه

ملیح که هم فصیح که جهان زیبا د هر بشر

ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے به عنصر

رو بیان پرے کل جهان که معطر دے منور

النَّقشُ فِي الْحَجْرِ بِدُنْيَا جَوْهَرٍ بَادِعِ الْكَارِ

مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه

طوطیان به کلسنا کنی به خند کینا ستر جمع

سوال ته به درگاه در رب غفار کوه اے سلطان

کلی مخلوق که هم رنزا زیب د جهان

دال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان

د امر د عدالت به جاری لوی به جار

دو بیان به پر کل سوات د زیره خالی لوی د غم

طوطیان به کلسنا کنی به خند کینا ستر جمع

PUKHTO.NET طرح ۳۴

هر سری موند لے لوی به برخه ستار د لاسه د

د صبا بی شو به چه رنزا د عام خاصه

هر سری موند لے موند لے لوی به برخه ستار د لاسه

د رحمت بی نه تا فیض رسی هر جا و ته

د رحمت بی چه جاری شو هر خوا و ته

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرکہ
 نشتر عدالت کین تفاوت زیرو بلا سراہ
 سکہ رب نظر د مرحت کوی لہ تا سرکہ
 تہ مشعل دستوائے رزائی پڑ ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ
 بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستا
 ہر سہر مسروردے استقلال د دخل ملک دجا
 بخت د بار اور شہ اجہازیمہ شہ تا بندہ ماہ
 تل کوی دعاء سلطان محل چہ لے د لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بالاف تہ
 ابر د جھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ
 تہ باد نسیم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 خہ بنہ منقسم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 خہ بنہ منتظم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 ہر پینتون شہارتہ موند ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ
 تہ خوشبو یہ کل لے زیب د باغ او د جہان لے تہ
 تہ زیب د ور بل لے سیال د نیشتر عالیشان لے تہ
 تہ قدر شناس لے قدر مندہ قدر دان لے تہ
 تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تل زیب ستا د جها د جهازیب که دیقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته صد ئے د ر شهور ستا جهازیب دے
محفوظ د امانت ساته در ب نه ستا د ازیب دے

تل خیال ئے تو کمال ساته زوال ئے ستا هر عیب دے
کمال ئے ستا کمال د واکلام که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته تاراج و تل د غیرو و بے آماج
بے سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج
سامان هم د عروج کمال به ستا جوړ بالیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

ستا ورنه شیراز و ه، مکمله شو هبسیار شه

معمار د خپل قوم پتر نه خان و خچ کوه بنه بیدار شه
تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غمخوار همدرد ستا د اولی د که یقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت که د مطلب وی
همدرد شه د سردار زیب د جها که د مطلب وی

دیوه د خپل قسمت ده، د پراختیا ط که د مطلب وی
خان یوی په سود و زیاده په ایما که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

کمنام و نه ته اے سواته تل د غیرو و بے غلام
ظلمونه، بدعتونه، ورنه رسونه نول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکام

مشکور به د احسان د خپل والی شی که یقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

دنيا ستا تما شڪيره ستا د عقل په نظام
 تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملك په دوام
 هلا انكشت ماشو د عروج په هر يو بام
 تل زيب ستا د جهان د جهان زيبا كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 ماهر د سياست د جوهر رستم د زمانه
 قائد همونند ستا د يويادكار د زمانه
 قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدى شه زيب د سوا كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 دراصل خير الناس د اسرار همونند د قوم
 رحمت د الله همونند پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غيبي رحمت د قوم

ماهر د سياست عقل سليم كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 در شب و روز كوشش جارى د ستاد ترقى
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنيا د كاميابى
 د قبول نه ورسته و اوس شو د ندي په سيالى
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دين كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 مازا سلطان به تل د رب په دركوى د سوال
 عزت ژوندون مدام وركې د خضر په مثال
 د امر د قسمت د سوا ساني تل د زوال
 تل زيبا د جهان په جهان زيبا كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خالقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ئے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ئے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ئے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وائی بول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وائی بول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وائی شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ مہر ہر
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پرے مظلوم نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیا نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و
 قدما انہلی د نازہ پہ رور و راجی خار و

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستا کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہغہ کہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہے ملکوے کناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد راسدہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناغے پیر محمد خاصا، دکی، سوات

طرح ۱

زکۃ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ
 زکۃ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے د لاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

چه بغض لوی ز ربه کین د پیره ز زیاده نادانی ده
 قربان چه لتاس کوی و رستی د عقل قمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 وطن د دختن خن دو چند جوړه که فسقا د
 خوشحال به وی هغه چه کوی تیر ساعت په یاد
 نه جهل شته نه مکر نه فریب شته نه فساد
 دارحم د چه بله شوله ستاد حسن شمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 په ورخ د تا چپوشی خلق یو بل ته مېش پیر شو
 د زمکه زیر کینو نه د زمین سر ته ظاهر شو
 د چالاس کین چه خاک و د هغه واره جو اهر شو
 ته په سنگ فارس خلق به زر کوی طمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 په فضل د الله د هر چه چاره منتخب شه
 بالا د په شاهانو کین اے شاه لوی منسوب شه

د سوا که حیوانا که جماداتی تول نارے وھی
 عادل په ته عادل اے والی شاه با کماله
 پوره به وصف نه کوی که شرح پیر محمد خا شوی
 که تیر په د وینا کاند اتلس نولس کاله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کین د خوشی کوی خندا پد ده
 د یو شاخ نه کوی بل شاخ ته د نازه جهید ده
 تیاره د خیره لایه زا غان حکم رمید ده
 دده د هغه تختی د بنما تویدی د مع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 تیاره د ملکه لایه په وطن آ بادا نی ده
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی ده

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کوری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کوری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لوی
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارکی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلی محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف دکمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم دذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ دروی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ دسمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نوشیروان حکم پہ جوش کرجی دھیالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انساد خان خبرکہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کیناستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کیناستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زانغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کیناستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہائی شوہ پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاندان پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کیناستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ درکاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ کلستان کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ کلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواس دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور و ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہرپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور و ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل دربارہ شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری موندے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گونجی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم دی قایم دی داستوری د اقبال
 قبوله که دعاء م په درگاه در ب متین شی

قبوله که دعاء م شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل
سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شوہ د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپو زیب
حای پہ حای انصاف دچرتہ نشہ دے فریب
ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب
شہادے سلا فی لورہ راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
طوطیان دے سلا فی لورہ راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارونہ
ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی بول خوشحالہ خوشحالی کپی
خند دے کما مت چہ حفاظت دے دامالی کپی
عروم دے پرایے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
عروم دے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشہ ر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سہ مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدے عام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کس م اوریدے دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چہ ظالمان تر رب دیستی دی

داسے ظالمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چرتہ بہ پیدانہ شی کہ چانو کوی ٹوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدانہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے بہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالونہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زاردهنگ کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که دعول قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جوپ ترے قسما قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیا په کلسنا کین په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 هر انسان چه وینم کوک که حی له خیاله
 سوره سمبالیکی، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کین
 ککل شه دا کلاب، په باره د سمبر کین

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو بهان د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکه هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکارین به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت
 داوی خان قضاچه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شه
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه
 راغی دافشه هم د سنی یوکم پچاسه
 هر سوری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران عی، چه وی د ا صفت
 د ا معلومه شو مو نزه هغه وقت د قیاده
 هر سوری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 اے خان قصابه، ستا چه خوشامر که تو انوی
 صفت به دپه خوئی کبی دخیل عادل سلطان وی
 و تله داتکه یو د سختی او د افلاسه
 هر سوری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پورے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پہ زپہ کین شام
غنیا دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواتیا دہاکو انو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ دکمالہ
قائم د داد انصافی خرنہ پورے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ
پلاس د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده
دادور د کلو نو د پورے گلشن ہر دم وی
د بدب د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پس شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاہئی پورے دستور دی
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری
حکونہ دی ستا حاشیہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبودی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستا د قوم پسر وی
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و متار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي
 مخلوق د هر وطن د لته شادا کينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاډي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر عدل گستردي
 بد خوا د شاکه سوات گوشه جدا کينا ^{سته} جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طويان
 طويان او ميلانه بکښې او سپري خادو بناد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستواوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا ^{سته} جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خورش سائیل نو اراده چه دولت و کور
 قول هفت مایه شو پکین یو پاتے عی و م نہ شد
 و اہ فقیرو انو افسانہ د شہرت و کور
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چاتہ پہ نوم نہ شد
 دا د تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کور
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نہ شد
 حکہ پہ یورپ اشیاد سوات نامے اظہار کور
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ
 دا د شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جویشہ
 حکہ دیر عالم پکین د ہر خای متاشہ کوی
 دا د سید و لغوث پہ سوات د اسلام جویشہ
 سوات اکہ د نہ پہ دہ وطن کین پلوشہ کوی
 ہر رنگ طالبان پکین د ہر عالم انجام جویشہ
 ہر رنگ ملنگان پکین پہ ہر رنگ نشہ کوی

ہر رنگ غنچے و پکین ہر رنگ بھار کور
 ہر رنگ باغچہ پکین د ہر ثمرے قیاسدہ
 ہر رنگ ہنر پکین د چین او د ختن شتہ دے
 ہر رنگ نقاشیان پکین قابل پہ امتحان شتہ دے
 ہر رنگ فیشن پکین تیار د ہر وطن شتہ دے
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے
 دا د سوات شاہ د ہر بندہ شہ گفتن شتہ دے
 دا سے د ہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے
 دا د مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کور
 حکہ دید بہ د سوات تیر خود د الماسدہ
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور د ہرہ یا بہ دے
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خنجر و بستے د نقا بہ دے

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا د ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چرتہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بدد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لنہا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا لہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تریخ شملے دے

اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یو تروند دیا و پے عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیارتہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ورکری سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدارتہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبی
 کارونہ بی بیادی بہ ریاکہ دیقین شی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چه یو اوکری ملاقات
 منشیان کری د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د اوواہیہ چه تیرونہ شی اوقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ نہ کری داخبل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ دیقین شی
 نوم لیک چه ہر زمان کان کوی زر عادل سلطانہ بی ورکری
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شی

رلاور غمکین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بيا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کين پيش کوی

تاسو دور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ دورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواخي ته يم
اوبسکې بهيېری د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کنبې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**